·PREMSA - PRENSA - PRESSE - PRESS -PREMSA - PRENSA - PRESSE - PRESS -PREMSA - PRENSA - PRESSE - PRI

Ens ha deixat un pioner de l'automobilisme andorrà: Joan Vinyes Casanovas.

Joan Vinyes Casanovas va creuar en la matinada d'ahir (1 de desembre) la línia de meta de la carrera de la vida. Va formar part de l'època daurada de l'automobilisme andorrà, uns anys en els quals els pilots del Principat eren esperats per tots els organitzadors, sobretot espanyols, per la seva reconeguda vàlua com a competidors i per les mecàniques que pilotaven.

En la dècada dels 70, Joan Vinyes Casanovas, amb la seva dona Nati Dabad com a copilot, eren assidus dels ral·lis espanyols en els quals també van ser innovadors en alguns detalls, com per exemple en les notes que cantava el copilot. Els aficionats que van tenir la sort de viure en directe proves com la Volta a Espanya, Barcelona-Andorra o el Ral·li de les Caves (precursor de l'actual Ral·li Catalunya), a més de diferents proves de pujades en costa (muntanya) de l'època van tenir l'ocasió de veure les evolucions d'un incisiu Joan Vinyes Casanovas al volant de diferents vehicles.

Després d'uns anys allunyat de la competició, va tornar amb més força, si cap, al 1985 centrant-se en proves de muntanya. Va ser campió d'Espanya absolut al 1986 després d'una espectacular temporada que es va decantar al seu favor en l'última prova, la Pujada del Marmol. El seu gran rival va ser el pilot basc Pancho Egozkue.
Va seguir competint als campionats de Catalunya, Espanya i Europa de l'especialitat fins al 1994, sempre entre els millors. Cal destacar que a partir del 1988, va coincidir en la llista d'inscrits de moltes proves amb la seva dona Nati Dabad i el seu fill Joan Vinyes Dabad.
A partir d'aquest any va seguir al món de la competició com a patidor, és a dir, esperant notícies al box o al parc d'assistència de les evolucions dels seus fills Joan i Amàlia.

El que escriu aquestes línies sempre recordarà Joan Vinyes Casanovas posant el punt de serenitat tant en els triomfs dels seus fills com en les jornades decebedores que també n'hi ha hagut. Trobaré a faltar els seus avisos com "No te'n vagis que l'Amàlia ha de tornar a pujar al podi" o les lliçons de mecànica quan no havia entès el perquè un cotxe havia abandonat. Com a bon coneixedor que era d'aquest món, amb poques paraules i algun gest feia entendre a un profà (en aquest cas jo), el que havia ocorregut i moltes vegades el perquè.

Estic, estem convençuts que des d'on sigui ens seguirà ajudant. Gràcies Joan.